

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123563536/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Det var Ret, min Dreng! sagde Faderen og lagde en Bunke Skattelister til Side.

Og saa gik Jørgen ud og kom hjem igen hen paa Eftermiddagen. De Skolebestyrere, han havde truffet, havde skrevet hans Navn op og givet ham Løfter. Før efter Ferien kunde han naturligvis ingen Timer vente.

Men til Ferien havde han Indbydelse fra Aages Onkel, Dyr-læge Vallentin, der havde en mindre Gaard i Nærheden af Roskilde. Jørgen havde truffet ham en Gang hjemme hos Aage. Aage og han skulde sammen derud.

— Jeg havde ellers tænkt, du skulde hjulpet mig lidt i Ferien, sagde Faderen; men rejls du kun. Den Fornøjelse under jeg dig saamænd gærne.

-- Herregud, skal vi af med min egen Dreng, sukkede Moderen og føjede lidt efter til: den Rejse kan da Gud ske Lov ikke koste meget.

— Nej Mor; en Krones Penge.

-- Men jeg vil savne dig.

— Det er jo ikke mere end et Par Mil her fra.

— Men dog saa langt, at jeg ikke kan faa sagt god Nat til dig hver Aften og vide dig i Seng oppe paa dit Værelse.

— Børnene kan da ikke hænge hjemme altid, sagde Faderen lidt gnavent.

Moderen svarede ikke; hun sukkede blot.

Et Par Dage efter rejste Jørgen.

Men han rejste ene. Aage var blevet forkølet og maatte ikke tage med; han skulde komme senere. Dyr-lægen havde skrevet, at Jørgen ikke behøvede at vente.

Det var en sollys Juliformiddag, han kørte ud af Københavns Banegaard. Straks Toget kom udenfor Glashallen, faldt der en Solstrime ind over Kupeens gulmalede Træsæde og lidt op ad Vognvæggen. Og den Solstrime blev der; kun at den flyttede sig lidt, eftersom Banen svingede.